

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale,|| In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XLV. Vtrùm sit absoluendus, qui in articulo mortis, vi morbi impeditus,
integrè confiteri non potest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

Caput III. De Qualitate

beros esse: Nam, ut de Quadragesimali ieui-
nio, vnicum extat præceptum; qui singulis
diebus iciunare nequit, pro virium faculta-
te ad aliquorum saltem dierum ieuniū ob-
stringitur, & non ab omni ieunandi nece-
fitate liberatur: Ita quoque poenitens usque
ad eo nō est ab omni Confessione immunis,
si sibi aut aliis periculosa sit Confessio inte-
gra; quin vigore præcepti de confitendo, ni-
hilominis teneatur ea confiteri, quorum
Confessio nemini queat obesse.

Quæstio XLV. *Estne absoluēdus, qui in articulo mortis, vi morbi impeditus, integrè confiteri non potest?*

Respoſio. **Q** Vandocunque peccatum aliquod infir-
mus in illo articulo, vel voce, vel nu-
tru explicat in particulari, quantumcunque
veniale fit, si vltra progredi non valet, est Sa-
cramentaliter absoluendus. Et ratio est, quia
illa Confessio, postquam est expressio pec-
cati in particulari, de quo Sacerdos iudicare
potest, caret vitio diuisionis: Nam si aliqua
est cauſa legitima diuidendae Confessionis,
nulla esse potest alia, quam impossibilitas,
quaे à natura procedit, non etiam mala vo-
luntate.

Nec satis est, respondere, quod tum contritio illi sufficiet apud D E V M : Nam euenire posset, ut ille solùm sit attritus, qui per-

Sacramentum fieret contritus; nec tamen illicò subueniri illi oportet per Eucharistiam, & cùm ius habeat ad Absolutionem, quam denegare, ingens foret sacrilegium cum iniuria coniunctum; eo præsertim articulo, quo, in re dubia in eam partem inclinādum est, ut Ecclesiasticis subsidiis exeunti ab hac vita succurratur.

*Estne is infirmus, qui quidem aliqua contritionis signa in genere edit; Verum tamen nec voce, nec nutu in particulari aliquod peccatum exprime-
re potest, absoluendus?*

Quæstio

XLVI.

INFIRMVS, qui aliqua contritionis signa præsente vel absente Sacerdote dederit, Sacramentali ritu ab omnibus peccatis absoluendus est. Id quod probatur iis, quæ sequuntur urgentibus ac firmis argumentis.

P R I N C I P I O, hanc sententiam confirmat Canon Cōciliij Carthaginensis quarti, vbi sic definitur: *Is qui in infirmitate pœnitentiam petit, si casu, dum ad eum Sacerdos inuitatus venit, oppreslus infirmitate obmutuerit; dent testimonium, qui eum audierunt, & accipiat Pœnitentiam.* Et si continuò credatur moriturus, reconcilietur & infundatur ori eius Eucharistia.

R V R S V S, hunc in modum statuitur:

G 7

Si per

Con. Car-
tha. 4. 26.
q. 6. capit.
Is qui.